

Cháy rừng Eagle Creek: Các học sinh Cleveland cung cấp sức lực tìm kiếm và cứu nạn

Mức độ kinh nghiệm của các dân cư Portland đối với ngọn lửa cháy rừng Eagle Creek ở Columbia Gorge là rửa sạch tro tàn trên xe ô tô của họ, tránh tập thể dục ngoài trời và đau buồn vì mất mát các chỗ đi bộ đường dài thích nhất. Nhưng đối với một nhóm học sinh Trường Trung học Cleveland, những người tình nguyện trong Đội Tìm kiếm và Cứu nạn Quận Multnomah, ngọn lửa Eagle Creek sẽ mãi là một kinh nghiệm xác định.

Những học sinh này được kêu gọi tập hợp khi có người đi lạc trong rừng hoặc khi có người mất tích trong vùng hoang dã. Khi vụ cháy 42.000 mẫu Anh bắt đầu đe dọa các ngôi nhà gần Gorge, họ là những người được kêu gọi giúp đỡ di tản.

"Điều quan trọng nhất để mọi người hiểu về chúng tôi là chúng tôi không làm điều này để điền việc tình nguyện này trong các đơn xin vào trường đại học", Tanguy Bade, học sinh lớp mười hai của Trường Cleveland nói. "Chúng tôi thực sự tin tưởng vào việc giúp đỡ và giữ an toàn cho mọi người."

"Và bạn luôn có thể biết được khi có ai đó đến đây chỉ để làm tốt cho đơn xin vào trường đại học", học sinh lớp mười một Bennett Gaeta nói. "Họ không bao giờ chịu đựng được lâu trong việc huấn luyện."

Nhóm học sinh cười và cùng nhau kể chuyện về các khó khăn trong việc vượt qua được chương trình huấn luyện chín tháng.

Bader và Gaeta nằm trong số 10 học sinh của Cleveland đã dành một tuần rưỡi để giúp di tản hơn 1000 ngôi nhà trong vụ cháy Columbia Gorge. Mười chiến binh này là một phần của một nhóm lớn tình nguyện viên thanh thiếu niên được triển khai khắp nơi trong tiểu bang bất cứ khi nào xảy ra tình trạng khẩn cấp.

Từ tối ngày 3 tháng 9 đến ngày 14 tháng 9, nhóm Tìm kiếm và Cứu nạn đã được triển khai trong các cộng đồng đang gặp nguy hiểm trước mắt, hoặc có nguy cơ trong tương lai, từ đám cháy lan nhanh. Trách nhiệm chính của họ là đi gõ cửa từng nhà trong các khu vực Dodson, Warrendale, Bridal Veil, Women's Forum, Larch Mountain và Corbett, để báo cho mọi người biết rằng họ nên làm một trong ba điều, tùy thuộc vào khoảng cách gần lửa cháy rừng: "sẵn sàng" di tản bằng cách thu thập đồ đạc, và lập kế hoạch nơi ẩn náu; "chuẩn bị" để di tản, bởi vì mối đe dọa của hỏa hoạn đang trở nên gần gũi; và cuối cùng là "đi". Hai mức độ di tản đầu tiên là tự nguyện và gợi ý. Cấp độ thứ ba là bắt buộc, và các người tìm kiếm và cứu nạn, đi theo cặp đôi, và cùng đi kèm với một cảnh sát viên hoặc cảnh sát của quận.

Nhóm nhớ lại các kinh nghiệm đáng kinh ngạc.

Will Heins, học sinh lớp mười hai của Cleveland nói: "Có một số ngôi nhà ở mức độ ba cảnh báo di tản mà cảnh sát phải gõ cửa để thu hút sự chú ý của họ rằng tình trạng rất nghiêm trọng. "Thật tình, tiếng động lúc họ gõ cửa có thể đánh thức bất cứ thứ gì."

Trong một trường hợp, chủ nhân từ chối mở cửa, Gaeta nói. "Viên cảnh sát nói chuyện với anh ta qua cửa sổ phía trước của ngôi nhà, cố gắng giải thích với anh ta rằng mạng sống của anh ta có thể nguy hiểm nếu anh ta ở lại." Các học sinh được cảnh báo đứng xa phía sau cho sự an toàn của chính họ, và cuối cùng họ đã phải đi đến ngôi nhà kế tiếp mà không giúp người đàn ông đó rời khỏi nhà.

"Đối với những người trong nhóm chúng tôi chưa từng là một phần của các sứ mệnh tìm kiếm và cứu nạn khi chúng tôi đã cứu sống hoặc tìm thấy ai đó, đây là tác động lớn nhất mà chúng tôi có thể thực hiện với sự huấn luyện", Camille Christensen, học sinh lớp mười một nói. "Tuy mệt mỏi, nhưng rất xứng đáng."

Đối với hầu hết các học sinh, thời gian của họ ở trong Gorge là mờ mờ, có thể là do thiếu ngủ (đôi khi họ làm việc 36 giờ đồng hồ, chỉ có một hoặc hai giờ để ngủ) hoặc số lượng người họ giúp đỡ. Có một người đàn bà xuất hiện trong chuồng thú vật với một chiếc áo gối chứa đầy gà sống, không biết làm thế nào để chăm sóc các con ngựa; có một nhóm các nữ tu, lớn tuổi hơn hầu hết những người mà họ giúp đỡ, là những người thực tế nhất về di tản; có một gia đình họ gặp vài lần trong một ngày, phải di tản khỏi nhà của họ trong một thành phố và sau đó được yêu cầu di tản một lần nữa ra khỏi nơi trú ẩn mà họ tìm thấy ở một thành phố lân cận.

Dịch vụ cộng đồng là một việc. Kết nối với các người khác là một chuyện khác, học sinh nói.

"Chúng tôi thân nhau hơn bất kỳ đội thể thao nào hay câu lạc bộ nào có thể làm được", Gaeta nói, cả nhóm gật đầu đồng ý và cười. "Chúng tôi tập luyện quanh năm trong các điều kiện căng thẳng nhất, đi bộ đường dài hàng chục dặm và trú ẩn trong tuyết và mưa, đôi khi với gió lạnh nhiệt độ trừ ba mươi độ."

"Đây là những người bạn thân nhất của tôi", Caroline Diamond, học sinh lớp mười hai của Cleveland nói. "Và chúng tôi cùng nhau cứu người."

Đội Tìm kiếm và Cứu nạn Quận Multnomah luôn cần sự đóng góp và tình nguyện viên. Để tặng tiền bạc hoặc tìm hiểu thêm về hoạt động tình nguyện, hãy truy cập trang web của họ:

www.mcsosar.org.